

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: **1/ M. B.**, bytom K. X., B., **X./ Ing. P. T.**, bytom K. X., B., **3/ A. A.**, bytom K. X., B., **X./ Ing. Z. B.**, bytom K. X., B., **5/ J. B.**, bytom K. X., B., **6/ Ing. A. J.**, bytom K. X., B., **7/ prof. MUDr. P. T., PhD.**, bytom M. X., B., **8/ MUDr. Z. T.**, bytom J. X., B., **9/ prof. MUDr. M. T., PhD.**, bytom M. X., B., **10/ Mgr. M. T.**, bytom M. X., B., **X./ Ing. arch. R. V.**, bytom Č. X., B., všetci zastúpení JUDr. D. F., advokátkou so sídlom Š. X., B., proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v Bratislave**, so sídlom Lamačská cesta 8, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/2010/750-PSO zo dňa 18. januára 2010, o odvolaní žalobcov v 1/ až 11/ rade proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. júna 2010 č.k. 2S 212/2010-38 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. júna 2010, č.k. 2S 212/2010-38 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave v zmysle § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/2010/750-PSO zo dňa 18. januára 2010 z dôvodu, že žalobcovia v 1/ až 11/ rade podali žalobu oneskorene. Krajský súd v odôvodnení uviedol, že napadnuté rozhodnutie bolo žalobcom doručované verejnou vyhláškou, pričom podľa potvrdenia Magistrátu Hlavného mesta SR bolo toto rozhodnutie vyvesené na úradnej tabuli dňa 3. februára 2010 a zvesené dňa 17. februára 2010, kedy sa v zmysle § 26 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom

konaní (správny poriadok) považuje za doručené žalobcom. Preto dvojmesačná lehota, v ktorej bolo potrebné podať na súde žalobu o preskúmanie napadnutého rozhodnutia žalovaného súdom, uplynula dňom 19. apríla 2010, keď v danom prípade podali žalobcovia predmetnú žalobu na poštovú prepravu súdu až dňa 23. apríla 2010, teda po uplynutí zákonnej lehoty, ktorá je lehotou prepadnou a jej zameškanie nie je možné odpustiť.

Proti tomuto uzneseniu podali žalobcovia v 1/ až 11/ rade prostredníctvom právnej zástupkyne v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadali, aby odvolací súd uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 212/2010-38 zo dňa 16. júna 2010 podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podané odvolanie odôvodnili v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietali záver krajského súdu o oneskorenom podaní žaloby. Poukázali na ustanovenia správneho poriadku o doručení písomností a na ustanovenia § 36 ods. 4 a § 42 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon). Z vyššie uvedeného podľa žalobcov vyplýva, že v zmysle ust. § 26 ods. 1 správneho poriadku v spojení s § 42 ods. 2 stavebného zákona doručenie verejnou vyhláškou prichádza do úvahy ak:

- ide o rozhodnutie o umiestnení líniovej stavby,
- v odôvodnených prípadoch pri umiestnení zvlášť rozsiahlej stavby,
- stavby s veľkým počtom účastníkov,
- týka sa rozsiahleho územia,
- ide o rozhodnutie o využití územia a o ochrannom pásme.

Krajskému súdu vyčítali, že v danom prípade nebol splnený ani jeden v vyššie uvedených predpokladov na doručenie prostredníctvom verejnej vyhlášky tak, ako ich vymedzuje stavebný zákon. Mali za to, že nejde o líniovú stavbu, ako ju vymedzuje ust. § 139 ods. 3 stavebného zákona. Ďalej uviedli, že v prejednávanej veci nemožno hovoriť o veľkom počte účastníkov konania. Zároveň nie je splnený predpoklad rozsiahlosti územia a ani rozhodnutia o ochrannom pásme. Namietali, že ak bol príslušný správny orgán názoru, že vo veci ide o umiestnenie zvlášť rozsiahlej stavby, mal toto uviesť v odôvodnení svojho rozhodnutia, ktoré podľa žalobcov neobsahuje dôvody postupu žalovaného v posudzovanej veci. Na žiadnom mieste

v preskúvanom rozhodnutí žalovaného nie je uvedené, prečo bolo doručované prostredníctvom verejnej vyhlášky.

Vyslovili názor, že o nesprávnom postupe žalovaného, spočívajúceho v doručovaní rozhodnutia verejnou vyhláškou, svedčí aj skutočnosť, že samotné rozhodnutie následne zasielal aj priamo na adresu jednotlivým účastníkom konania. Dospeli k záveru, že doručenie verejnou vyhláškou bolo použité len subsidiárne, pričom riadne účinky doručenia nastali až dorúčením konkrétnym žalobcom ako fyzickým osobám. Preto považovali za nesprávny záver krajského súdu o prekludovaní zákonnej lehoty na podanie žaloby podľa ust. § 247 a nasl. O.s.p.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 212/2008-38 zo dňa 16. júna 2010 potvrdiť, nakoľko odvolanie žalobcov považoval za neodôvodnené a so závermi krajského súdu o oneskorenom podaní žalobného návrhu sa stotožnil. Uviedol, že pre doručovanie rozhodnutia je relevantná tá forma doručovania, ktorú zvolí prvostupňový správny orgán. V danom prípade to bola forma doručovania verejnou vyhláškou, nakoľko išlo o konanie s veľkým počtom účastníkov konania. Poukázal na subsidiárny vzťah správneho poriadku k stavebnému zákonu, ktorý podmienky pre doručovanie verejnou vyhláškou upravuje osobitne. Uvedenú formu doručovania dodržal aj žalovaný, keď skutočnosť, že rozhodnutie doručil tým účastníkom konania, ktorí podali odvolanie, má iba podporný charakter. Doplnil, že pre počítanie lehôt je relevantný dátum zvesenia rozhodnutia z úradnej tabule žalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 a § 250ja ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že je potrebné napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Podľa § 250b ods. 1 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení zákona súd má povinnosť skúmania splnenia tejto podmienky, aby vo veci mohol konať a zaoberať sa meritom veci.

Na konanie a rozhodovanie žalovaného v predmetnej veci sa vzťahuje zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), ktorý v ustanovení § 140 zakotvuje subsidiárnu pôsobnosť všeobecných predpisov o správnom konaní.

Nakoľko § 42 stavebného zákona nestanovuje iné náležitosti, na vykonanie doručenia verejnou vyhláškou je potrebné aplikovať ustanovenia správneho poriadku.

Podľa § 26 ods. 2 správneho poriadku doručenie verejnou vyhláškou sa vykoná tak, že sa písomnosť vyvesí po dobu 15 dní na úradnej tabuli správneho orgánu. Posledný deň tejto lehoty je dňom doručenia. Správny orgán zverejňuje písomnosť súčasne iným spôsobom v mieste obvyklým, najmä v miestnej tlači, rozhlase alebo na dočasnej úradnej tabuli správneho orgánu na mieste, ktorého sa konanie týka.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z administratívneho spisu žalovaného č. A/2010/750-PSO zistil, že napadnuté rozhodnutie žalovaného č. A/2010/750-PSO zo dňa 18. januára 2010 bolo doručované verejnou vyhláškou, pričom podľa potvrdenia Magistrátu hlavného mesta SR Bratislavy bolo rozhodnutie vyvesené na úradnej tabuli dňa 03. februára 2010 a zvesené dňa 17. februára 2010. Zároveň bolo preskúmané rozhodnutie vyvesené aj na úradnej tabuli Miestneho úradu B. R. v dňoch 05. februára 2010 až 22. februára 2010.

Žalovaný správny orgán pri doručovaní napadnutého rozhodnutia postupoval v súlade v ust. § 26 ods. 2 správneho poriadku, keď doručenie verejnou vyhláškou vykonal tak, že písomnosť vyvesil po dobu 15 dní na úradnej tabuli Magistrátu hlavného mesta SR Bratislavy. Po uplynutí lehoty určenej na vyvesenie bola verejná vyhláška uložená do spisu a opatrená potvrdením o dni, kedy bola vyvesená a sňatá. Súčasne správny orgán druhého stupňa písomnosť zverejnil spôsobom v mieste obvyklým a to vyvesením rozhodnutia na úradnej tabuli Miestneho úradu B. R., ktorý je správnym orgánom v mieste, ktorého sa konanie týka.

Krajský súd v Bratislave pri určení dňa doručenia (17. február 2010) síce správne vychádzal z ust. § 26 ods. 2 správneho poriadku, avšak nezohľadnil skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie bolo vyvesené na úradnej tabuli Miestneho úradu B. R. až dňa 5. februára 2010, a v takom prípade je pätnástym dňom 20. február 2010 (sobota), a teda posledným dňom lehoty je v zmysle ust. § 27 ods. 2 správneho poriadku najbližší budúci pracovný deň, ktorým je pondelok 22. február 2010. Preto lehota dvoch mesiacov na podanie žaloby, ktorá začala plynúť dňom 23. februára 2010, v zmysle citovaného ustanovenia správneho poriadku končí uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. Teda posledným dňom lehoty na podanie žaloby je 23. apríl 2010, v ktorý deň bola žaloba podaná na poštovú prepravu. Preto odvolací súd konštatuje, že žaloba v prejednávanej veci bola podaná včas.

Krajský súd v Bratislave týmto postupom odňal žalobcom v 1/ až 11/ rade možnosť konať pred súdom, v dôsledku čoho nemohli uplatniť svoje procesné práva, medzi ktoré patrí napríklad vyjadriť sa k návrhom protistrany, navrhovať dôkazy, zúčastniť sa pojednávania a podobne.

Na druhej strane sa Najvyšší súd Slovenskej republiky nestotožnil s názorom žalobcov, že vo veci nebol splnený predpoklad na doručenie rozhodnutia verejnou vyhláškou, nakoľko takýto postup treba dodržať najmä v konaniach týkajúcich sa budov na bývanie, kde môže byť veľký počet účastníkov konania, napríklad vlastníkov bytov, a pritom nemusí ísť o zvlášť rozsiahlu stavbu. V predmetnej veci ide o preskúmanie zákonnosti územného rozhodnutia k stavbe „Bytový dom K.“, teda predpoklad na doručenie rozhodnutia verejnou vyhláškou považoval Najvyšší súd Slovenskej republiky za splnený.

Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 212/2010-38 zo dňa 16. júna 2010 zrušil podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.)

Úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude skúmať podmienky konania v zmysle ust. § 247 ods. 2 O.s.p. a následne sa zaoberať vecou v merite, preskúmať zákonnosť napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu a v konečnom rozhodnutí

vo veci samej rozhodnúť o náhrade trov konania vrátane trov odvolacieho konania podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 3 O.s.p.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.

V Bratislave 7. apríla 2011

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Dagmar Bartalská